

**Soproni Széchenyi István
Gimnázium
iskolai drogstratégiája**

Sopron, 2019. augusztus 29.

I. A stratégia szükségességéről

A korábbiaktól eltérő szemléletmód megjelenítésének igénye új drogpolitikai dokumentum kialakítását tette szükségessé. Ez a következő okokra vezethető vissza: részben jelentős változások történtek a kábítószer-probléma kezelésében érintett egyes részterületeken illetve ezek feltételrendszerében, mélyreható társadalmi és gazdasági változások mentek végbe, részben jelentős negatív irányú elmozdulás történt az egyes szerhasználati tendenciákban. A fentiekén túl az új pszichoaktív szerek (ún. designer drogok) széleskörű megjelenése szintén új kihívás elé állítja a kábítószerkérdéssel foglalkozó szakembereket.

Az új nemzeti stratégiában megfogalmazott főcél az illegális és a visszaélészerű legális szerhasználat csökkentése célzott, közösségi alapú beavatkozások segítségével. A nemzeti stratégia célja a szerhasználat nélküli életmodell és az egészséget alapértékként közvetítő, közösség erősítő szemléletmód középpontba állítása.

A társadalmi feszültségek, a családi frusztrációk hatása az iskolában, az iskolai teljesítményben és az iskolához fűződő viszonyban is tükröződik. A növekvő mennyiségű, gyakran megoldatlan egyéni, családi vagy társadalmi problémákkal szembesülő köznevelési intézmények jelenlegi eszközrendszerükkel önmagukban nem lehetnek képesek ezeket a problémákat kezelni. Eszközrendszerük fejlesztésével lehetővé kell tenni, hogy azokat a magatartásmintákat és értékelveket, amelyek az egészséges személyiségfejlődéshez, a tudás, illetve a munka világában való helytálláshoz nélkülözhetetlenek, vonzóvá tudják tenni. Az elmúlt években megvalósuló kutatások eredményeinek tükrében megállapítható, hogy a pedagógusok véleménye alapján is szükséges a diákok pszichoszociális, mentálhigiénés segítése, melyhez – együttműködésben a pedagógussal és az iskolákban dolgozó segítő szakemberekkel – külső szolgáltatók igénybevétele is lehetővé kell tenni. Az iskolai kudarcok, a motivációhiány, valamint a deviáns minták növekvő befolyása a kortárs csoportokban számos esetben újabb jelentős kockázati tényezőként jelenik meg. A védőtényezők erősítésében fontos szerepe van az iskolán belüli kapcsolatrendszernek, a tanár-diák kapcsolat minőségének, illetve az intézményrendszer keretein belül elérhető iskolai egészségügyi szolgáltatásnak, valamint egyéb tanácsadó, támogató hálózatoknak. A beilleszkedési problémákkal, a tanulmányaikban kudarcokkal küzdő diákok körében magasabb a pszichoaktív szereket használók száma, illetve a kipróbálás is fiatalabb korban következik be. Az esetleges későbbi szerhasználatot előre jelző körülmények sorában – a család működési zavarain kívül – fontos a diákok iskolájukkal szembeni elégedetlensége, amely a 7. és a 9. évfolyam között erősödik fel. Szintén erre az időszakra jellemző a dohányzás, a nagyívás és a lerészegedés előfordulási gyakoriságának kiugrása egyes csoportokban. A kábítószer-fogyasztás növekedése a 9-11. évfolyamokban figyelhető meg.

Összességében megállapítható, hogy hazánkban a kábítószer probléma súlyosbodott. E tendencia-változás arra is utalhat, hogy az állapotromlás háttérében meghúzódó társadalmi – közösségi folyamatok kedvezőtlen hatásait a kábítószer-probléma mérséklésére hivatott jogi, szervezeti és működési rendszer programjai és intézményei csak korlátozottan voltak képesek ellensúlyozni.

Az univerzális megelőzés területén nem alakult ki a drogmegelőzés iskolai egészségfejlesztésbe ágyazott, hosszútávon működőképes, egyúttal bizonyítottan hatékony rendszere. A célzott megelőzési programok országos lefedettsége, változatossága elmarad a szükségéstől. A javallott megelőzés hatékonyságát a szellemi és anyagi erőforrások, illetve kapacitások elégtelensége, vagy teljes hiánya akadályozza.

Ezzel összhangban az új stratégiai megközelítés középpontjában az egészség, illetve az egészségpromóció áll. Az a célkitűzés, hogy az erőforrásoknak az egészséghez vezető folyamatok támogatására, a józanság kultúrájának terjedésére való összpontosításával párhuzamosan változzék meg a közösség kábítószer problémák iránti viszonyulása, illetve cselekvőképessége. Mert a kábítószer problémák visszaszorulása elsősorban a közösség problémaérzékenységének erősödésétől, és problémakezelő képességének fejlődésétől várható, - a nemzeti és helyi közösségeket és az állam eszköztárát egyaránt beleértve.

Az oktatási intézmények azzal a társadalmi elvárással szembesülnek, hogy ne csupán a gyerekek és a fiatalok oktatását végezzék, hanem nevelésüket is. Tény, hogy ez az elvárás megfelel a társadalomban ma érvényes helyzetnek, miszerint sokkal több időt töltenek a gyerekek az iskolában, mint a szülőkkel otthon.

Az oktatási intézmény olyan közeg, ahol nagy tömegű populáció fordul meg (a drogveszély tekintetében a legveszélyeztetettebbek), és amelynek szakembergárdája viszonylag egyszerűen tovább képezhető a prevenció irányába – hiszen a prevenció szemlélet és tevékenység korántsem idegen a pedagógiai hivatástól.

Az oktatási intézmények tehát társadalmi szerepüknél és működési modelljük sajátosságainál fogva a primér prevenció potenciális kulcsterületei.

Vagyis kell egy elvi és gyakorlati iránymutató, amely az adott oktatási intézményben végezhető egészség, egészségpromóciós, prevenció munkát az országos projekt részeként, de a helyi sajátosságok speciális kontextusában látja.

II. Az egészségpromóció, a primér prevenció és a stratégiaépítés összefüggéseiről

Ezen stratégia (összhangban a Nemzeti Stratégiával (2013-2020), valamint Sopron drogstratégiájával) a prevenció három szintje (primér, secunder, tertier) közül a primér, tehát az elsődleges prevenció szintet jelöli ki cselekvési terület.

Vagyis a drogprevenciót olyan döntési és cselekvési folyamatok összességének tekinti, amelyek a drogmentes életvitel fenntartását, illetve a droghasználat kialakulásának megelőzését segítik elő.

Emellett rendkívül fontosnak tartja a stratégia az egészségpromóciót, az olyan tevékenységet, amely képessé teszi az egyéneket és közösségeket arra, hogy egészségüket értéként kezeljék, fejlesszék, és erősítsék azt.

Az iskolai drogstratégia tehát cselekvési területként jelöli ki a diákok életének mindazon vonatkozásait, amelyek részben vagy teljes egészében összefüggésbe hozhatók a drogfogyasztás kialakulásának esélyével. A cselekvési tér ilyen logikájú kijelölése tágabb horizontot ad az egészségpromócióban és a drogprevencióban alkalmazható témák, munkamódok és a munkába vonható partnerek tekintetében is.

Ez a stratégiaépítés szempontjából annyit jelent, hogy **a drogprevenció jelentésköre eltolódik a tágabb horizontú egészségmegőrzés irányába.** A drogfogyasztás megelőzésének ugyanis szinte minden vonatkozása köthető az általánosabb jelentéskörű egészségmegőrzés regiszteréhez: életmód, életvitel, családi háttér, szülő-gyerek kapcsolat, konfliktuskezelés, kríziskezelés, kortárs hatások, szexualitás, párkapcsolat, nem kívánt terhesség, tehetséggondozás mint a szenvedélybetegség alternatívája, kommunikáció, személyiségfejlődés, énkép, önértékelés stb. Sőt, hiba lenne a drog-jelenséget kiragadni azoknak a szociális és pszichológiai jelenségeknek az összefüggéséből, amelyeknek közegében megszületik (egyénenként más-más rajzolatát adva ezen összefüggéseknek).

A jelentéskör ilyen kitérülése a prevenció módszerek és eszközök választékosabb és kreatívabb felhasználhatóságát is eredményezi.

III. A stratégia elvi alapjainak kifejtése

A Soproni Széchenyi István Gimnázium drogstratégiájának főbb elvei igazodnak a Nemzeti Stratégia és az azzal összhangban lévő soproni drogstratégia elveivel. Ezek aspektusai:

- élethez, emberi méltósághoz, egészséghez való jog
- személyes és közösségi felelősségvállalás
- közösségi aktivitás
- együttműködés erősítése és fejlesztése a családon (szülők–gyermekek–különböző generációk), a kortárs csoporton és az iskolán (pedagógusok–diákok- iskolai egészségügyi szolgálat) belül, továbbá a területen működő intézmények, valamint a különböző közösségek és intézmények között
- a középpontban az egészség, illetve az egészségpromóció áll
- a drogprevenció tágabb értelmezése
- cselekvés- és gyakorlatközpontúság
- a primér prevenció elsődlegessége a „tűzoltással” szemben
- az életkori sajátosságok figyelembe vétele a prevenció célkitűzések felállításában és az eredményesség megjelölésében
- az oktatási intézmények kulcsszerepének hangsúlyozása a prevenció munkában
- hálózatépítés
- a kompetencia-határok és a cselekvési körök tisztázása
- az iskolai prevenció tevékenység az iskolai munka szerves részét képezi

A drogprevenció tágabb értelmezése lehetőséget ad a cselekvési terek növelésére. Ez azt jelenti, hogy a drogprevenció nem csupán a kábítószerrel kapcsolatos ismeretátadásban és az elrettentésben merül ki, hanem minden olyan cselekvést jelöl, amely hozzásegít a drogok elutasításához, illetve a kreatív, egészséges életvitelhez (amely eleve csökkenti a drogfogyasztás valószínűségét).

A cselekvés- és gyakorlatközpontúság azt jelenti, hogy a stratégia a konkrét és hatékony lépések előmozdítására helyezi a hangsúlyt.

A primér prevenció elsődlegessége a Nemzeti Stratégia azon alapelveinek ad hangsúlyt, melynek lényege a hosszú távra történő tervezés. Hosszú távon az számít hatékony beavatkozásnak, ami nem csupán kezeli a problémát, hanem képes megakadályozni kialakulását, vagy felkészít annak kreatív megoldására.

Az életkori sajátosságok figyelembe vétele a prevenció célkitűzések felállításában és az eredményesség megjelölésében azt jelenti, hogy a serdülőkorban (mely a középiskolákban tanuló diákok populációja) számolnunk kell a kockázati magatartás erőteljes érvényesülésével. Irreális elvárásnak számít ebben az életkorban a teljes drogmentesség, hiszen a kockázati magatartás lényege éppen a tiltott dolgok (cigaretta, alkohol, kábítószer, szex, devianciák stb.) kipróbálása, az én határainak próbálgatása, a felnőtt szerepek látványos felöltése. Ebben az életkorban a legrealisabban kitűzhető cél olyan képességek kialakítása (önismeret-fejlesztéssel, személyiség-fejlesztéssel, a kommunikációs biztonság fokozásával stb.), amelyek lehetővé teszik, hogy a kockázati magatartásformák elmúlásával a fiatalok a drogmentes életvitelt választhassák, illetve, hogy legyen szabad választási lehetőségük (ne legyenek függők a drogoktól/cigaretta, alkohol, kábítószer).

Az oktatási intézmények kulcsszerepben vannak a prevenció munkában, hiszen nagy tömegű populáció hatékony és egységes szemléletű megcélzására alkalmasak. A pedagógus szerepkör pedig egyre inkább feltöltődik (az oktatói és a fejlesztő funkciók mellett) terápiás, zavarfelismerési-szűrési, családterapeuta és pszichoterapeuta attitűdökkel.

A hálózatépítés a prevenciós munkát végzők tudatos együttműködését, átgondolt feladatmegosztását jelenti. A hálózatszerű megközelítés- és munkamód növeli a hatékonyságot és kiküszöböli a párhuzamosságokat, illetve az ötletszerű problémamegoldás hibáját.

Az áttörés eléréséhez elégtelen a csupán elméleti alapozás. A cselekvés minden szintjén a személyes felelősség érzékelése jelentheti az igazi motivációt. A személyes felelősség érzékeléséhez szemléletváltás szükséges, mely a prevenciós munka jelenlegi szakaszában elsősorban a pedagógus populáció számára rendkívül időszerű. A szemléletváltás nem csupán a személyes felelősség érzékeléséhez segíti a prevenció meglévő és potenciális szakembereit, hanem a kompetenciák és a szakmai szerepek tisztázásához is.

Az iskolai prevenciós tevékenység az iskolai munka szerves részét képezi. Ez azt jelenti, hogy hatékonyan csak akkor lehet az iskolai prevenciót megvalósítani, ha ez a tevékenység a tantestület egésze által elfogadottan, valamint az oktatást rendeleti úton szabályozó szervek által is támogatottan képezi részét a tanítás menetének (pl. tanítási időn belüli óraszám biztosítása). Sem a pedagógusok, sem a diákok tanítási időn kívüli szabadidejével nem gazdálkodhat a dropprevenciós tervezés és munka. A hatékony prevenciós tevékenység (legalábbis kezdetben) az iskola rendszerén belül valósulhat meg mind a közeg, mind az időtényező tekintetében.

IV. Célok

Az iskolai stratégia legfőbb célja az iskolán belüli dropprobléma hatékony kezelése az iskola sajátos prevenciós kultúrájának megteremtésével.

A kultúrateremtést a következő részcélok kitűzésével segíti a stratégia:

1. *A tanár-diák viszonyrendszer* olyan dimenzióinak erősítése, amelyek a tanárt jobban motiválják a segítő szerep felvállalására, a diákban pedig erősítik a bizalmi attitűdöt a tanár felé
2. *Az egészségpromóciós és prevenciós szemléletváltás* elősegítése a tanári karban
3. *A szülők bevonása* a prevenciós munkába
4. *Azoknak a feltételeknek a megteremtése*, amelyek elősegítik az egészségpromóciós és a prevenciós tevékenység szerves beépülését az iskola oktatási rendjébe
5. *Adatgyűjtés*, mely megalapozza az egészségpromóciós és a prevenciós feladat definiálását, a cselekvési területek pontosítását, illetve a droghasználat lehetséges alternatíváinak kidolgozását.

Rövid távú cél (egy éven belül megvalósítandó):

1. A szülők tájékoztatása a stratégiáról, illetve a velük való együttműködés tervéről; a szülőkkel való hatékony együttműködés stratégiájának kidolgozása a szülők bevonásával
2. A városban működő kortársképzések segítése az iskola diákjainak delegálásával, illetve a képzések népszerűsítésével.

Középtávú cél (3-5 éven belül megvalósítandó):

Keresletcsökkentő lépések:

1. Személyközpontú, készség- és képességfejlesztésre alapozó prevenciós programok kialakítása vagy importálása; ezek eredményességének mérése; a mérés eredményeinek alapján esetleges szelekció, módosítás

2. Legalább egy fő mentálhigiénikus és/vagy szociális munkás és/vagy iskolapszichológus, illetve szociálpedagógus rendszeres foglalkoztatása az iskolában, rendszeres jelenlétének elfogadtatása a tantestülettel
3. Legalább egy önismereti vagy személyiségfejlesztő csoport rendszeres működtetése a diákok körében
4. Az iskola pedagógusainak prevenciós továbbképzésében növekedés elérése
5. A prevenciós tevékenység presztizsének növelése megfelelő jutalmazási rendszer kidolgozásával
6. A kortárs oktatók presztizsének növelése az iskolában (erkölcsi, esetleg anyagi vonatkozásban), foglalkoztatási rendszerük kidolgozása és összehangolása a város vagy más iskolák kortársképző rendszereivel
7. A prevenciós munkát végző pedagógusok és a kortárs oktatók szupervíziójának biztosítása
8. Az iskolákban működő védőnői szolgálat munkájának összehangolása az iskola saját erőből végzett prevenciós tevékenységével
9. Azon alternatívák rendszerének kidolgozása, melyeket (a droghasználat ellenpontjaként) az iskola saját anyagi és emberi erőforrásaiból, esetleg a szülők bevonásával képes megvalósítani (tehetség gondozás, sportfoglalkozások, egyéb szabadidős tevékenységek)
10. A párbeszéd és az együttműködés intenzitásának fokozása a szülőkkel

Indoklás:

- a) Az iskola az a közeg, melyben a potenciális keresletet oldalt képező diákság ideje nagy részét tölti - tehát a keresletcsökkentő lépések prioritása evidens az iskolai prevenciós munkában
- b) A kínálatcsökkentő lépések elsősorban a bűnmegelőzés feladatkörébe tartoznak. A kínálatcsökkentést (a feladat természete miatt is) külön erre szakosodott intézmény kell, hogy végezze. A feladatkörbe tartozó konkrét lépéseket az iskola pedagógusai vagy kortárs oktatói megfelelő képzettség, jogosultság hiányában sem tehetik meg (pl. kábítószer-kontroll, jogi szankcionálás stb.)
- c) A kínálatcsökkentő tevékenység összeférhetetlen az iskolai prevenciós munkához elengedhetetlen bizalmi légkör kialakításával és megtartásával, tehát e két tevékenységre egy adott közeg emberi erőforrásai nem irányulhatnak.
- d) A multidiszciplinaritást segítő lépésekhez az iskola erőforrásai és információs bázisa elégtelenek, hatásköre (bármily széles kapcsolatrendszerrel rendelkezik is) szűk.

Hosszú távú cél (10 éven belül megvalósítandó):

1. Az iskolai prevenciós munka teljes körű összehangolása az országos és a városi prevenciós tevékenységgel
2. Az iskola minél több pedagógusának rendszeres prevenciós továbbképzése, valamint személyiségfejlesztésük rendszeresítése; a személyiségfejlesztés és továbbképzés presztizsének növelése
3. A pedagógusok és a szülők közös képzési lehetőségeinek vizsgálata, a képzés kísérleti megkezdése

4. A szociális és szocializációs konfliktusok megoldásában illetékes segítő szakmák iskolai jelenlétének növelése.
5. A tanulás hatékonyabbá tétele és a tanulók motiválása érdekében az életkori adottságokat tükröző tananyag kidolgozása a helyi nevelési programban, a pedagógiai módszerek korszerűsítése.
6. A nem pedagógus végzettségű segítő szakembereken túlmenően szülők és a diákok bevonása a helyi egészségfejlesztési program megalkotásába és megvalósításába
7. Szervezetfejlesztő tréningek kísérleti bevezetése a tantestület prevenciós munkájának segítésére
8. Olyan iskolai adatbázis létrehozása, mely folyamatosan tájékoztat az pedagógusok számára elérhető képzésekről, módszerekről, igénybe vehető segítségéről, anyagi erőforrásokról a prevenciós munka könnyítésére

V. A stratégia megvalósítási mechanizmusa

A *új stratégiai megközelítés* középpontjában az egészség, illetve az egészségpromóció áll. Ahhoz, hogy a stratégia irányelvei ténylegesen a hatékony munkát szolgálják, szükség van az *elméleti alapvetés mindenkorin konkrét szituációhoz igazítására, a megtett lépések kontrolljára, értékelésére; esetleg az addigi irányok módosítására.*

Ezt a feladatot a szakmai stáb végzi (a mindenkorin iskolavezetés, a tantestület ifjúságvédelmi felelőse, vagy ilyen munkával megbízott tagjai, esetleg külső szakemberek, pl. diákok, szülők bevonásával).

Az értékelő-módosító és kontrolltevékenység rendszerességéről a stáb dönt (de a hatékony munka feltételezi az *évente minimálisan egy alkalommal* megtartott stábülést).

A stábülésnek a lehető leghatékonyabb munkamódszerrel kell dolgoznia, hogy az együttlétek ne váljanak unalmassá és sablonossá. Rendkívül hatékonyak a tréning módszerek, mert azokban a játékos elemek ötvöződnek a látványos és jól követhető demonstratív munkamódokkal, valamint alkalmasak az új ötletek átvilágítására, rendszerbe illesztésére.

A minőségi munka feltétele az is, hogy *a stáb tevékenységét ne csupán önmaga vizsgálja egy belső nézőpontból, hanem évente legalább egyszer érvényesüljön a külső nézőpont is* egy szervezetfejlesztő szakember, szupervízor stb. bevonásával. A külső és a belső aspektus összevetése teremtheti meg a reális alapot a továbblépéshez.

A stáb élére ki kell jelölni egy vezetőt, lehetőség szerint olyasvalakit, aki mind a ráfordított idő és energia mennyisége, mind személyes motivációja és elkötelezettsége, mind pedig képzettsége okán valóban képes összefogni és irányítani az iskolai prevenciós munkát és az azt végrehajtó stábot.

Rendkívül fontos eleme a megvalósítási mechanizmusnak, hogy *a stáb a tantestületnek és a diákoknak egyaránt beszámol az elért eredményekről, a végzett munkáról, az esetleges problémákról.* Az információátadás módját, rendszerességét és fórumát a stáb határozza meg. Erre mind a prevenciós szemléletváltás, mind a probléma köztudatban tartása, mind pedig az egészséges információáramlás biztosítása miatt szükség van.

VI. Cselekvési program

A cselekvés színterei

- a) Iskola
 - tanórák
 - diákönkormányzat
 - diáksport
 - védőnői munka
 - szociálpedagógiai munka
- b) Család
- c) Iskolán kívüli sport, kultúra, szabadidő

*

a) Iskola

Az iskola az a cselekvési színtér, melyben az iskolai egészségpromóció és drogpromóció „saját közegében” folyhat, teljesebben ki. Ez a tény feltételezi az ilyen feladatokat végző pedagógus egyfajta szerepbiztonságát, illetve a pedagógus kompetencia-bizonytalanságára mérséklően hathat. Figyelembe véve, hogy erre a típusú munkára óraszám nem különíthető el, a cselekvési javaslatnak arra kell irányulnia, hogy a munka a meglévő keretekhez igazodjék óraszám és ezzel összhangba hozható tantárgyak tekintetében egyaránt.

A tanórák nyújtotta cselekvési tér mellett kézenfekvőnek tűnik a diákönkormányzatban, a diáksportban, valamint a segítő hivatásúak iskolai munkájában rejlő lehetőségek kiaknázása. Az egyes lépések hatékonyságát nagyban növeli, ha az iskolában folyó egészségpromóciós és prevenciós munkáról folyamatosan beszélnek, ha mindig van arról információ, ha mindig a köztudatban tartják ezt a tényt.

JAVASLAT:

- A Soproni Széchenyi István Gimnázium pedagógiai programjának kijelölése a tágabban értelmezett egészségpromóciós és drogpromóciós munka iránymutató anyagaként. Az anyag évfolyamonként témakörökre lebontva tartalmazza a serdülőket leginkább érintő pszichológiai, szociális, társadalmi, etikai és biológiai kérdéseket, problémákat. Eredetileg az osztályfőnöki órák kiinduló anyagaként szerepel az iskola nevelési koncepciójában, de témakörei köthetők az irodalom, a történelem, a társadalomismeret, a filozófia, a biológia órák anyagához
- A drámapedagógia mint cselekvési tér és mint módszer egyaránt kiaknázható lehetőség az iskolai prevenciós munkában. A gimnáziumi osztályokban 9. már évfolyamtól beépül az oktatás rendjébe a Dráma és tánc című tantárgy. Ez lehetőséget teremthet a prevenciós munkavégzésre is. A többi osztálytípusban pedig módszerként jelenhet meg a drámapedagógia a diákok személyiségfejlesztésében (kommunikáció, konfliktuskezelés, önismeret stb.).
- Az osztályfőnöki órák tapasztalataira alapozva folytatni kell a diákok módszeres megismertetését az önismeret fogalmával, illetve beszélni kell arról, hogy az önismeret, a kommunikáció, a konfliktuskezelés fejlesztendő képességek. Lépésről lépésre ki kell alakítani az önismereti csoportok működésének lehetőségét – természetesen a tanórákon kívüli időkeretek közt.

- A diákönkormányzat tagjait lehetőség szerint minél gyakrabban delegálni kell közösségfejlesztő, egészségmegőrző és drogprevenációs tréningekre.
- A tantestület továbbra is támogassa a városban folyó kortárssegítő képzéseket azzal, hogy a gyerekek között népszerűsíti ezeket a képzéseket. A képzést befejezve a résztvevőknek legyen lehetőségük beszámolni osztályuk előtt a megtapasztalt élményekről.
- A diáksport az egészséges életmód kialakításának egyik alappillére. Iskolánk ezt felismerve kiemelt fontosságú területként kezeli a diáksportot: a sportágak széles skáláján ajánl sportolási lehetőségeket a diákoknak, aktívan részt vállal a magas szintű versenyeztetésben. Az iskola továbbra is kiemelt szerepet szán a diáksport és a magas szintű versenysport támogatásának.
- Az iskolának eddig is jó kapcsolata volt a segítő hivatású szakemberekkel, intézményekkel (Sopron és Környéke Család és Gyermejkölési Ellátás Intézete, Soproni Szociális Intézmény-Védőnői Szolgálat, Győr-Moson-Sopron megyei Pedagógiai Szakszolgálat Soproni Tagintézménye, Egészségügyi alapellátási Igazgatóság). A hatékony iskolai prevenciós munka egyik feltétele, hogy az eddigi intenzív együttműködés még inkább elmélyüljön.

b) Család

A család mára kezdi elveszíteni elsődleges szocializációs szerepét. A közvetlen nevelő hatást egyre inkább az oktatási intézmények fejtik ki. Ugyanakkor mégsem lehet teljes az iskolai prevenció hatása a család kirekesztésével vagy hanyagolásával.

JAVASLAT:

- Az iskolának be kell vonnia a szülőket az egészségpromóciós és prevenciós munkába. Az iskola és a szülők közötti intenzív együttműködésnek igazán még nincsen hagyománya Magyarországon. „Bevonás” alatt tehát azt értjük, hogy az iskola folyamatosan tájékoztatja a szülőket a prevenciós munkáról. Bevonásuk a munkába fokozatosan történik (pl. kísérleti jelleggel szülői önszervező csoportok létrehozása, iskolai nyílt napok szülői bevonásával stb.).
- Az iskola fokozatosan megteremti a lehetőségét a szülői munkaközösség aktívabb részvételének a prevenciós munkában.
- Szabadidős programok szervezése a szülők bevonásával (pl. „Iskolabál”, szülő-gyerekek sportnap stb.)
- Az iskola felvállalja és a szülőkkel megvitatja saját diszpécser szerepét a rászoruló diákok segítő hivatásúakhoz irányításában.

c) Iskolán kívüli sport, kultúra, szabadidő

A sport, a kultúra és a szabadidő szinterei azért kapnak rendkívüli jelentőséget a prevenciós munkában, mert a drogfogyasztás alternatívájaként jelenhetnek meg. Mindhárom színtér az értelmes, hasznos emberi cselekvést katalizálja. A sport, a kultúra vagy a szabadidő területén való kiteljesedés, sikerek, élmények hozzájárulnak a személyiség fejlődéséhez, a testi és lelki egészség megtartásához – vagyis kiküszöbölik a negatív kompenzációkat (pl. drogok) szükségességét.

Az iskola ezen a cselekvési területen már régóta a preventív szemlélet jegyében cselekszik, hiszen rendszeres színházlátogatásokat szervez előadások keretében. Intézményünk a

város kulturális életében kiemelkedő szerepet tölt be kulturális műsorok szervezésével, kiállítások, bálók és egyéb nyilvános közösségfejlesztő rendezvények befogadásával. Ugyancsak élen jár intézményünk a város sportéletének szervezésében, a szabadidő-szervezéssel foglalkozó intézmények támogatásában, illetve a tehetségkutatásban és – gondozásban.

JAVASLAT:

- Az iskola – lehetőségeihez képest - továbbra is aktív támogatója marad a város szabadidős, kulturális és sportéletének.

ÖSSZEFOGLALVA:

A Soproni Széchenyi István Gimnázium drogstratégiája szervesen illeszkedik a soproni (városi) drogstratégiához, valamint összhangban van a Nemzeti Stratégiával.

A stratégia a drogprevenციót tágabb keretek közt értelmezi, kiemelve, hogy a drogprevenციó rendkívül hangsúlyos szegmense az egészségmegőrzésnek.

A stratégia a drogprevenციós munka legfőbb cselekvési színtereként az iskolát jelöli meg, ezen kívül súlyt helyez a család, a sport, a szabadidő és a kultúra színtereire is.